

Систематизація та аналіз індикаторів фінансової стійкості в Україні

Валерій Іванович Огієнко,
директор
Севастопольського інституту банківської справи
Української академії банківської справи Національного банку України,
кандидат економічних наук, доцент

Олег Володимирович Луняков,
доцент кафедри фінансів і кредиту
Севастопольського інституту банківської справи
Української академії банківської справи Національного банку України,
кандидат економічних наук, доцент

Анотація. Проводиться аналіз індикаторів стійкості фінансового сектору економіки України в розрізі їхніх структуроутворювальних груп. Виокремлюються слабкі сторони індикаторів фінансової стійкості щодо ідентифікації фінансових дисбалансів, що, загалом, визначає напрями вдосконалення їхніх методологічних основ.
Ключові слова і поняття: фінансовий сектор, дисбаланси, регулювання, індикатори фінансової стійкості.

Постановка проблеми. Досягнення і підтримка сталого розвитку фінансового сектору обумовлюється рівнем розвитку економічної системи країни. Вважається, що країни з більш розвиненими фінансовими системами мають широкий арсенал інструментів моніторингу і регулювання диспропорцій, що формуються, у фінансовому секторі економіки [1, с. 12]. Проте світова фінансово-економічна криза 2008–2009 років виявила збої в механізмі раннього оповіщення і попередження кризових явищ, недосконалість методології виявлення дисбалансів у фінансовому секторі на ранніх етапах їх формування [2, с. 5].

Зауважимо, формування і накопичення дисбалансів у фінансовому секторі економіки України за період 2006–2008 рр. зробило прямий вплив на ступінь вразливості фінансового сектору до зовнішніх шоків. Ендогенні процеси кредитної експансії в період економічного піднесення сприяли накопиченню внутрісистемних фінансових ризиків, які матеріалізувалися 2009 року і зробили негативний вплив на загальну макроекономічну стабільність у країні. Тому проблема недосконалості методології виявлення дисбалансів у фінансовому секторі на ранніх етапах їх формування є актуальною.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання регулювання дисбалансів і забезпечення цінової та фінансової стабільності фінансового сектору економіки України найшли своє відображення в системних наукових дослідженнях вітчизняних учених. Серед останніх досліджень щодо розв'язання цього питання варто виокремити наукові роботи О. І. Барановського [3], А. Я. Кузнецової [4], В. І. Міщенко [5], С. В. Міщенко [6]. У зазначених роботах досліджено як методичні, так і практичні аспекти оцінки стійкості фінансового сектору економіки України.

Разом з тим питання, пов'язані з удосконаленням методологічних засад оцінки стійкості фінансового сектору, вимагає проведення окремого дослідження, спрямованого на виявлення сильних і слабких сторін наявних методик.

Метою статті є систематизація та аналіз основних груп індикаторів стійкості фінансового сектору економіки до і під час фінансово-економічної кризи 2008–2009 років.

Виклад основного матеріалу дослідження. У міжнародній практиці для здійснення моніторингу за формуванням системних фінансових ризиків на рівні національної економіки реалізується міжнародна програма оцінки фінансового сектору (*FSAP – Financial Sector Assessment Program*), яка розроблена під егідою МВФ і Світового банку (далі – СБ) 1999 року. Програма «FSAP» спрямована на підвищення стійкості фінансових систем у державах – членах цієї програми. У документах МВФ офіційно зазначається, що робота в рамках програми ведеться за підтримки експертів із національних відомств і органів, що встановлюють стандарти. Зокрема, це співробітництво здійснюється за такими напрямками:

- виявлення сильних і вразливих сторін фінансової системи країни;
- визначення методів управління основними джерелами ризику;
- допомога у встановленні пріоритетів для відповідних заходів політики та ін. [7, с. 297].

У рамках програми «FSAP» проводиться оцінка стабільності фінансової системи окремо взятої національної економіки (*FSSA – Financial System Stability Assessment*). У тих країнах світу, які, відповідно до позиції МВФ, мають системно значимі фінансові сектори, оцінка «FSSA» повинна проводитися щоп'ять років; для всіх інших країн участь у програмі «FSAP» є добровільною. У країнах, що розвиваються, «FSAP» проводиться спільно із службою безпеки. Ключовим елементом програми «FSAP» є макропруденційний аналіз, згідно з яким здійснюється оцінка та моніторинг сильних і слабких (вразливих) сторін фінансових систем.

На рис. 1 наведено основні складові елементи макропруденційного аналізу.

Рис. 1. Компоненти макропруденційного аналізу

Джерело. [8, с. 16].

Індикатори фінансової стійкості (ІФС) – це індикатори, розроблені для здійснення моніторингу стану та стійкості фінансових інститутів і ринків, а також пов'язаних із ними контрагентів. Індикатори розраховуються на основі агрегованої інформації щодо функціонування фінансових інститутів і ринків, на яких вони здійснюють фінансову діяльність.

Стрес-тестування – комплекс аналітичних інструментів, які використовуються з метою виокремлення ключових ризиків фінансово-економічної системи на основі визначення кількісного впливу можливих шоків на фінансову систему [5, с. 9]. Стрес-тестування здійснюється з використанням різних методів аналізу, зокрема:

- аналізу чутливості, спрямованого на виявлення ризиків і найбільш ймовірної реакції інституцій фінансового сектору на шоки (зміни у процентних ставках, курсах валют, цін на активи тощо);
- сценарного аналізу, спрямованого на перевірку стійкості фінансових інститутів і фінансового сектору до виняткових, але можливим економічним сценаріям;
- аналізу «зараження», на основі якого виявляється і оцінюється трансмісія шоків, що передається від окремої фінансової інституції (наприклад, системно значущій) до фінансового сектору в цілому.

Макропруденційний аналіз доповнює системи раннього оповіщення (*Early Warning Systems*), а також інші аналітичні інструменти, у процесах моніторингу вразливості і запобіганням кризам. Разом з цим фахівці МВФ наголошують, що системи раннього оповіщення, як правило, спрямовані на оцінку рівня вразливості фінансового сектору до зовнішніх чинників, з використанням макроекономічних показників як основних пояснювальних змінних [9]. У цьому аспекті Національним банком України розроблені індикатори стійкості зовнішніх взаємозв'язків фінансової системи для національної економіки, до яких відносять: динаміку експорту товарів і послуг; динаміку імпорту товарів та послуг; відношення імпорту товарів і послуг до експорту товарів і послуг; сальдо поточного рахунку у відсотках до ВВП; динаміку курсів основних світових валют і валют основних торговельних партнерів; динаміку процентних ставок на міжнародних ринках та інші.

Індикатори стійкості фінансового сектору (ІФС) базуються на концепції американської рейтингової системи оцінки банків «CAMELS», що була розроблена 1978 року Федеральною резервною системою США разом із федеральними агенціями: управлінням контролера грошового обігу «*Office of the Comptroller of the Currency*» (OCC) і федеральною корпорацією зі страхування депозитів «*Federal Deposit Insurance Corporation*» (FDIC). Основні компоненти рейтингової системи CAMELS стали основою щодо розроблення індикаторів фінансової стійкості (ІФС) депозитних корпорацій. Підкреслимо, що ІФС можуть використовуватися в системах раннього оповіщення щодо можливих фінансових стресів, які є важливим аспектом в ідентифікації дисбалансів, які можуть формуватись у процесі функціонування фінансового сектору. Разом з тим варто звернути увагу, що, крім позитивних рис, якими вони володіють, у науковій літературі [6, с. 43] виокремлюють кілька їхніх недоліків, серед яких:

- наявність великої кількості індикаторів, частина з яких дублюють один одного;
- різновекторність напрямків змін індикаторів, що ускладнює виділити загальні тенденції в їхній динаміці;
- наявність індикаторів стійкості нефінансового сектору, безпосередньо не відносять до функціонування фінансового сектору економіки;
- відсутність, на даний час, в Україні системи підготовки статистичних даних для розрахунку всього спектра із 40 запропонованих МВФ індикаторів стійкості фінансового сектору;
- кілька індикаторів, серед яких достатність капіталу, є об'єктом контролю НБУ, що деякою мірою знижує інформативність використання таких індикаторів у частині оцінки стійкості фінансового сектору;
- індикатори фондового ринку не є повною мірою репрезентативними для оцінки стійкості фінансового сектору України;
- відсутність практично за всіма індикаторами, за винятком нормативних, граничних значень, які б сигналізували про можливі стреси у фінансовому секторі економіки.

Тому методологія ІФС потребує подальшого вдосконалення в частині уточнення визначень індикато-

рів і методик їх розрахунку. Для визначення ступеня релевантності ІФС, тобто їхньої здатності своєчасно сигналізувати про майбутні стреси у фінансовому секторі, і, відповідно, про формування в ньому дисбалансів, проаналізуємо ці індикатори до і під час фінансово-економічної кризи 2008–2009 років.

І. *Базові ІФС депозитних корпорацій.* Для здійснення аналізу базових індикаторів фінансової

стійкості депозитних корпорацій за період часу з 2005 року до 2008-го попередньо був проведений кореляційний аналіз, на підставі якого «дублюючі» індикатори, що мають значення коефіцієнта кореляції за модулем більше за 0,6, були виключені з аналізу.

У *табл. 1* наведено динаміку відібраних індикаторів фінансової стійкості.

Таблиця 1

Динаміка базових індикаторів фінансової стійкості

Рік	Квартал	Відношення регулятивного капіталу до зважених за ризиком активів	Норма прибутку на активи	Відношення процентної маржі до валового доходу	Відношення непроцентних витрат до валового доходу	Відношення ліквідних активів до короткострокових зобов'язань	Відношення чистої відкритої позиції в іноземній валюті до капіталу
2005	4	14,95	1,31	48,36	65,99	40,17	1,41
2006	1	↓ 14,92	0,35	52,88 ↓	↓ 64,38	↓ 38,24	3,20 ↓
	2	↓ 14,31	0,77 ↓	↓ 52,83	↓ 61,15	↓ 36,89	8,37 ↓
	3	↓ 13,90	1,12 ↓	53,96 ↓	↓ 59,41	↓ 35,98	11,32 ↓
	4	14,19 ↑	1,34 ↓	54,49 ↓	↓ 59,79	37,83 ↓	10,55 ↓
2007	1	↓ 13,99	0,39	56,08 ↓	62,16 ↓	40,68 ↓	16,76 ↓
	2	↓ 13,95	0,64 ↓	↓ 55,61	↓ 61,00	↓ 40,07	16,36 ↓
	3	↓ 13,89	0,90 ↓	↓ 55,19	↓ 59,52	↓ 38,07	19,06 ↓
	4	13,92 ↓	1,22 ↓	55,45 ↓	↓ 60,76	39,93 ↓	↓ 13,38
2008	1	↓ 13,29	0,34	58,64 ↓	61,99 ↓	↓ 36,32	16,95 ↓
	2	13,40 ↓	0,64 ↓	57,97	↓ 61,36	38,03 ↓	18,81 ↓
	3	13,61 ↓	0,92 ↓	57,97	↓ 60,34	↓ 37,58	19,17 ↓
	4	14,01 ↓	↓ 0,88	↓ 51,16	↓ 52,95	↓ 32,99	33,10 ↓

Джерела: складено за [10]; власна розробка.

Аналіз даних *табл. 1* показав відсутність явних диспропорцій у динаміці ІФС. Відношення регулятивного капіталу до зважених за ризиком активів не опускалося нижче від нормативного значення (10%), а нормативне значення короткострокової ліквідності хоч і мало тенденцію до зниження, однак протягом усього досліджуваного діапазону часу становило не менше ніж 20%. Індикатори, що характеризують прибутковість депозитних корпорацій, також не відрізнялися сильними відхиленнями. Рентабельність активів до кінця 2007 року знижувалась із 1,34 до 1,22%. Висока частка процентної маржі у валових до-

ходах показує превалювання кредитної діяльності депозитних корпорацій над іншими можливими видами діяльності. Причому зростання кредитування в іноземній валюті визначило і поступову тенденцію збільшення відносини чистої відкритої позиції в іноземній валюті до капіталу депозитних корпорацій. Зростання цього співвідношення за період часу з 2005 року до 2008-го становило більш ніж у 20 разів, що за несприятливих обставин призвело до матеріалізації валютних ризиків. У *табл. 2* представлено розрахунок ключових показників функціонування банківського сектору.

Таблиця 2

Ключові показники функціонування банківського сектору

Фаза кредитної експансії	Відношення регулятивного капіталу до зважених за ризиком активів (H2), %		Норма прибутку на активи (ROA), %		Частка проблемних кредитів (прострочених і сумнівних) у загальній сумі кредитної заборгованості, %		Відношення кредитів, наданих депозитними корпораціями в економіку України, до ВВП, %	
	\bar{X}	y	\bar{X}	y	\bar{X}	y	\bar{X}	y
I – фаза зростання кредитної експансії: 2001–2005 рр.	17,11	2,37	0,98	0,11	4,23	1,61	25,69	8,42
II – фаза кредитного буму: 2006–2008 рр.	14,04	0,14	1,04	0,22	1,92	0,49	69,00	19,40
III – фаза кредитного стиснення: 2009–2011 рр.	19,27	1,41	-2,16	1,94	10,38	1,04	72,86	5,33

Примітки: \bar{X} – середньоарифметичне значення, y – стандартне відхилення.

Джерела: складено за [10]; власна розробка.

З табличного матеріалу слідує, що в умовах кредитного буму середнє значення рентабельності активів банків досягло свого максимального рівня (1,04%), а частка проблемних кредитів – свого мінімуму (0,49%).

На фазі спаду кредитної експансії зростання змінилося різким падінням рентабельності активів і стрімким, майже в 5,5 рази, зростанням проблемних кредитів. При цьому адекватність капіталу у 2009–2011

роках зростає на 5%, якщо порівняти з фазою кредитного буму [11].

Аналіз базових індикаторів фінансової стійкості депозитних корпорацій дозволяє зробити висновок про стабільний і динамічний розвиток фінансово-

го сектору економіки України в докризовий період часу [3].

П. *Додаткові ІФС депозитних корпорацій*. У табл. 3 наведено динаміку додаткових індикаторів фінансової стійкості за капіталом.

Таблиця 3

Динаміка додаткових ІФС депозитного сектору за капіталом

Рік	Квартал	Відношення капіталу до активів	Абсолютні відхилення (+, -)	Відношення великих відкритих позицій до капіталу	Абсолютні відхилення (+, -)
2005	4	11,90	-	202,61	-
2006	1	11,97	+0,57	200,69	-11,17
	2	11,58		202,30	
	3	11,51		202,66	
	4	12,47		191,44	
2007	1	12,02	-0,89	188,44	-20,38
	2	11,48		183,45	
	3	11,42		182,58	
	4	11,58		171,06	
2008	1	12,11	+1,28	151,33	+16,30
	2	11,94		154,15	
	3	12,16		162,36	
	4	12,86		187,36	

Джерела: складено за [10]; власна розробка.

Динаміка відношення капіталу до активів депозитного сектору мала невеликі за величиною абсолютні коливання. Величина покриття активів за рахунок інших джерел фінансування (крім капіталу) у 2006–2007 рр., коли в національній економіці спостерігався кредитний бум, становила в середньому близько 11,5%, а 2008 року приріст за цим показником – 1,28% в абсолютному вираженні. Додатковий індикатор стійкості депозитного сектору, а саме відношення великих відкритих позицій до капіталу, протягом аналізованого періоду часу, за винятком

четвертого кварталу 2008-го, мав тенденцію до зниження, що свідчить про зменшення концентрації кредитного ризику в найбільших інституціях депозитного сектору. Загалом, динаміка додаткових індикаторів фінансової стійкості за капіталом не викликала об'єктивних побоювань щодо можливих трендів наростання дисбалансів у фінансовому секторі економіки України.

У табл. 4 наведено динаміку додаткових індикаторів фінансової стійкості депозитного сектору за прибутком і витратами.

Таблиця 4

Динаміка додаткових індикаторів фінансової стійкості депозитного сектору за прибутком і витратами

Рік	Квартал	Відношення прибутків (збитків) за фінансовими інструментами до валового доходу	Абсолютні відхилення (+, -)	Відношення витрат на утримання персоналу до непроцентних витрат	Абсолютні відхилення (+, -)
2005	4	7,21	-	43,21	-
2006	1	10,53	+1,04	46,20	+3,94
	2	9,27		47,45	
	3	8,38		47,72	
	4	8,25		47,15	
2007	1	8,91	-0,80	50,53	+1,95
	2	7,91		50,20	
	3	8,44		50,44	
	4	7,45		49,10	
2008	1	7,00	+9,01	51,54	-0,97
	2	7,85		50,89	
	3	8,10		50,50	
	4	16,46		48,13	

Джерела: складено за [10]; власна розробка.

Аналіз табл. 4 показав відсутність істотних змін у динаміці коливань відношення прибутку за фінансовими інструментами щодо капіталу, які б свідчили про накопичення депозитним сектором України ризиків за похідними фінансовими інструментами. Винятком такої динаміки є четвертий квартал 2008 року, коли в умовах девальвації національної валюти відношення прибутків (збитків) за фінансовими інстру-

ментами до валового доходу зросло удвічі, якщо порівняти з 2007-м. За показником витрат на утримання персоналу до непроцентних витрат слід підкреслити тенденцію на зниження його величини в загальному обсязі непроцентних витрат депозитного сектору.

Також слід наголосити, що протягом періоду часу з 2005 року до 2008-го частка депозитів у сукупних кредитах, наданих депозитними корпораціями в економі-

ку України, постійно знижувалась. Так, якщо 2005 року це співвідношення становило 95,05%, то буквально через три роки воно скоротилося майже наполовину і становило 48,36%, що відображало наростання ризиків ліквідності в період активної кредитної експансії. При цьому частка кредитів в іноземній валюті явно мала тенденцію до зростання. Реакцією з боку НБУ на зниження ліквідності в банківському секторі України і зростання рівня інфляції було збільшення облікової ставки з 1 січня 2008 року з 8,0 до 10,0% річних, а з 30 квітня – до 12% річних.

В умовах недостатності коштів клієнтів для здійснення банками України активних операцій і дефіциту національної валюти на міжбанківському кредитному ринку сформувався стійкий попит на кредити в національній валюті, що призвело до здорожчання міжбанківських кредитів. У березні 2008 року середньозважена процентна ставка за кредитами, наданими на міжбанківському ринку, зросла на 2 процентні пункти, до 7,6%. Це була найвища процентна ставка за гривневими кредитами в досліджуваній період часу [12, с. 42]. У першому кварталі 2008 року на міжбанківському ринку розрив між найбільшою і найменшою процентними ставками збільшився майже у два рази (з 939 до 1913 б. п.), а в другому кварталі вже відреагували банківські установи зростанням спреда між процентними ставками за кредитами і депозитами.

III. ІФС *небанківських фінансових установ*. У табл. 5 представлено порівняльний аналіз банківського сектору з небанківськими фінансовими установами.

Таблиця 5

Індикатори фінансової стійкості
небанківських фінансових установ

Показники	2005	2006	2007	2008
Сукупні фінансові активи банківських і небанківських фінансових установ, млн грн	248,2	385,9	663,5	1 035,0
у т. ч.:				
– активи банків, млн грн	223,0	353,1	619,0	973,3
<i>частка, %</i>	89,8	91,5	93,3	94,0
– активи небанківських фінансових установ (НФУ), млн грн	25,2	32,8	44,5	61,7
<i>частка, %</i>	10,2	8,5	6,7	6,0
ВВП, млн грн	441,5	544,2	720,7	948,1
Відношення активів банків до ВВП, %	50,5	64,9	85,9	102,7
Відношення активів НФУ до ВВП, %	5,7	6,0	6,2	6,5

Примітка. Складено за [10; 12].

Аналіз табл. 5 показав повне превальювання банківського сектору серед фінансових установ як за часткою в сукупних активах (94% у 2008 році), так і за часткою у ВВП. Відношення активів небанківських фінансових установ до ВВП є незначними (6,7% у 2007 році і 6,0% у 2008 році), а загальна динаміка зміни цих індикаторів мало явну тенденцію до зниження.

Крім цього, за структурою та динамікою свого розвитку небанківські фінансові установи мали слабкий вплив на стабільність фінансового сектору економі-

ки України до шоків. Тому слід підкреслити, що в докризовий період часу системні ризики, які збільшили вразливість фінансового сектору до кризових явищ, сконцентрувалися в банківському секторі.

Висновки. За результатами проведеного дослідження можна зробити такі висновки.

1. Фінансовий сектор України за період кредитної експансії (2006–2008 рр.) розвивався досить динамічно і стійко: збільшувалась рентабельність активів, знижувалась частка проблемних кредитів у сукупній кредитній заборгованості, виконувались економічні нормативи щодо достатності капіталу.

2. Сектор небанківських фінансових корпорацій України поки що ще не має суттєвого впливу на стабільність фінансового сектору національної економіки. У докризовий період часу дисбаланси, на нашу думку, в основному були сконцентровані в банківському секторі.

3. Динаміка більшості індикаторів фінансової стійкості не мала суттєвих відхилень від своїх трендів. Зростання ефективності в секторі депозитних корпорацій в основному відбувався за рахунок зростання кредитування національної економіки.

4. У той же час аналіз показав деякі особливості, що характеризують латентне накопичення дисбалансів і, відповідно, внутрісистемних фінансових ризиків. Кредитна експансія в іноземній валюті, збільшення частки чистої відкритої позиції в іноземній валюті до капіталу депозитних корпорацій (більше ніж у 20 разів), на тлі зниження частки депозитів до надаваних кредитів (майже у 2 рази), сформували об'єктивні умови для накопичення прихованих внутрісистемних кредитних ризиків, ризиків ліквідності, валютних ризиків.

5. Динаміка індикаторів фінансової стійкості відрізнялася проциклічним характером. В умовах економічного піднесення індикатори, здебільшого, мали позитивну динаміку. Тому їх використання в частині ідентифікації дисбалансів у фінансовому секторі економіки можливо, але при цьому не є достатнім.

Для підвищення якості моніторингу за фінансовою стабільністю в національній економіці пропонується, крім наявних індикаторів фінансової стійкості, також відстежувати і динаміку індикаторів фінансових дисбалансів, які б відображали можливі розриви між динамікою ресурсів фінансового сектору і швидкістю й обсягами їх трансформацій в інвестиційні (кредитні) кошти. Як передбачається, це дозволить на рівні Національного банку України своєчасно проводити рестрикційну грошово-кредитну політику щодо мінімізації втрат унаслідок можливого накопичення дисбалансів у фінансовому секторі економіки. Обґрунтування цієї пропозиції вимагає проведення окремого наукового дослідження, у процесі якого треба виявити кількісні взаємозв'язки, з одного боку, між індикаторами фінансової стійкості, що розраховуються НБУ, індикаторами накопичення дисбалансів у фінансовому секторі економіки України і, з іншого боку, – макроекономічними показниками.

Список використаної літератури

1. Schinazy G. Preserving financial stability [Electronic resource] / G. Schinazy. – Access mode : <http://www.imf.org>.
2. Міщенко В. І. Підвищення ефективності регулювання та нагляду за фінансовим сектором в Україні / В. І. Міщенко // Вісник НБУ. – 2010. – № 9. – С. 4–9.
3. Стійкість фінансових ринків України та механізми її забезпечення / [О. І. Барановський, В. Г. Барановська, Є. О. Бублик та ін.] ; за ред. : О. І. Барановського ; Нац. акад. наук України. Держ. установа «Ін-т економіки та прогнозування». – К. : Ін-т економіки та прогнозування НАН України, 2010. – 491 с.
4. Кузнецова А. Я. Проблеми цінової та фінансової стабільності й інноваційного розвитку в Україні : монографія / А. Я. Кузнецова. – К. : УБС НБУ, 2010. – 263 с.
5. Організаційно-методичні підходи до запровадження в НБУ системи оцінки стійкості фінансової системи / за ред. В. І. Міщенко, О. І. Кіреєва, М. М. Шаповалової. – К. : НБУ, Центр наукових досліджень, 2005. – 97 с.
6. Міщенко С. В. Критерії та показники оцінки стабільності функціонування фінансового сектору / С. В. Міщенко // Вісник НБУ. – 2008. – № 9. – С. 36–45.
7. Показатели финансовой устойчивости. Руководство по составлению [Электронный ресурс] / Международный валютный фонд. – 2007. – Режим доступа : <http://www.imf.org>.
8. Financial Soundness Indicators: Analytical Aspects and Country Practices [Electronic resource] / V. Sundarajan, Ch. Enoch, A. José, and oth. // IMF Occasional Paper. – 2002. – № 212. – Access mode : <http://www.jvi.org>.
9. Cottarelli C. The State of Public Finances: Outlook and Medium-Term Policies After the 2008 Crisis [Electronic resource] / C. Cottarelli // IMF Paper. – 2009. – Access mode : <http://www.imf.org>.
10. Официальный сайт Национального банка Украины [Электронный ресурс]. – Режим доступа : www.bank.gov.ua.
11. Луняков О. В. Кредитная экспансия и макроэкономическая стабильность / О. В. Луняков // Актуальні проблеми економіки. – 2012. – № 11. – С. 65–73.
12. Річний звіт Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг за 2008 рік (формат PDF) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://dfp.gov.ua>.

Summary. The analysis of Financial Soundness Indicators (FSIs) of the financial sector of Ukraine by their groups is carried out. The weaknesses of FSIs for identifying financial imbalances as well as the ways of further methodological improvement are outlined.

Keywords: financial sector, imbalances, regulation, financial soundness indicators.